

СТАНОВИЩЕ

за трудовете и преценка на академичните активности

на *гл.ас. д-р Ивайло Илиев Лазаров*,

участник в конкурса за академичната длъжност „доцент”

по *Философия*

(*философия на културата, политиката, правото и икономиката*)

за нуждите на Варненския свободен университет „Черноризец Храбър”

от проф. д-р Валентин Канавров

Конкурсът е обявен в ДВ, брой 39 от 20.05.2011 г. Гл.ас. д-р Лазаров е единствен кандидат. Документацията по конкурса е пълна според нормативните изисквания. Със задоволство отбелязвам педантизма, прегледността и изчерпателността при изготвянето и подреждането на материалите по конкурса по опис в 20 пункта. Очевидно и ВСУ е нормативизирал строги правила, и кандидатът е показал стриктна организационна култура при подготовката за конкурса. Изразих съгласие и бях избран от научното жури да изготвя становище по конкурса.

В конкурса гл.ас. д-р Лазаров участва със следните публикации: 1 монография, 34 студии и статии, подразделени в 4 рубрики (другост и различие, виртуализъм и психоанализа, диалектика и апоретика и проблеми на историята и цивилизацията), и 10 разработки в учебно-методически пособия (основно за нуждите на ВСУ; 2 в съавторство); отделно д-р Лазаров прилага пълен списък на своите публикации. Публикациите на кандидата за конкурса са на български и английски език. Всички са строго тематични. В публикационно отношение процедурата е предостатъчно обезпечена. В материалите по конкурса д-р Лазаров представя в таблична форма рекапитулация на своите научни публикации, в която описва не само количествено, а и проблемно, тематично и концептуално своята продукция и вътрешните ѝ отношения, взаимовръзки и изводимости. Тази скрупулъозност

следва да бъде адмирирана, защото тя неминуемо е не само резултат на изследователската, а и се отразява в преподавателската практика на колегата.

Университетското CV на д-р Лазаров включва: докторат по философия (шифър онтология) пред СНС по философия, 2008 г; от 1999 г. асистент, понастоящем гл.ас. (от 2003 г.) по различни философски и нефилософски специалности във ВСУ; 1995-99 г. хон.ас. във ВСУ по философия; студент по философия в СУ, 1986-91 г. Д-р Лазаров е разработил и през годините е чел следните лекционни курсове: социална философия, философия, политическа футурология, основи на гражданското общество, политическа и гражданска култура, политическа култура, модели на политическата комуникация, модели на комуникация и политически дискурс, етика и естетика; той е водил семинарни занятия по: философия, политическа футурология, външнополитически анализ и прогнозиране, основи на гражданското общество, история на международните отношения, политическа и гражданска култура, епистемология, преддипломен стаж, естетика, глобализация на икономиката и развитието. Многото разработени лекционни курсове и семинарни занятия показват богата философска култура, хъс за преподаване и натрупани умения. Всичко това е добра основа за успешна доцентура в частен университет. Понастоящем хорариумът за конкурсната доцентура включва 435 аудиторни часа, приравнени към упражнения, т.е. доцентурата е обезпечена от гледище на хорариума, а д-р Лазаров е показал достатъчно категорично подготовка, умения и желание за успешна работа.

Академичното CV на д-р Лазаров включва членство в различни академични състави, позиции в административното управление на ВСУ, лекционна дейност в различни организации и форуми (Дружество „Знание” – Варна, Семинар на ИССТ и БСА, Йога-клуб Варна, Клуб по философия и медицина „Проф. д-р Георги Митев - Варна, Клуб в подкрепа на гражданското общество – Варна), членство в Сдружението на университетските преподаватели по философия в България, Съюза на учените и др. Д-р Лазаров има разработки в редица научни проекти. Академичното

CV на д-р Лазаров показва вплетеността на неговата интелектуална дейност в университетския ритъм на ВСУ и интелектуалния живот на Варна.

Основното съчинение, с което д-р Лазаров кандидатства за доцентура по философия, е обемистата монография *Парадоксалната феноменология на другостта* (2010 г., 298 стр.) Доколкото становищата по конкурса изключват детайлно аналитично разглеждане на публикациите, тук само ще отбележа задълбоченото философиране на един по същество екзистенциален проблем, граничещ с парадокса – и като осмисляне, и като персонална конституция, и като социално вписване, и като езиков изказ. Лазаров успешно търси феноменологични подстъпи към тази апоретична ситуация, за да открие в нея аз-овата другост, но и другостта на Аз-а в себе си. Оттук той поставя идентичността под въпрос, изследва нейните хетеротопни практики, парадоксализира субектността и стига до чужденеца като онтологична „фигура” на саморазкъсващия се до степен на (психо)патология Аз. Тази онтологизация трансцендира другия и търси екзистенциализация на апоретичните опити за диа-лог с него. Доколкото те не могат да бъдат логосни в универсално рационален смисъл, парциализацията на относимостта на Аз-а означава неизбежна калейдоскопизация на Аз-а в другостта като чужда, но близка по участ (съдба и участие) трансценденция.

За конкурса кандидатът представя още 44 студии и статии. В тях - наред с централната за него проблематика за другостта и различието – той разработва по успешен начин още поне 3 тематични области: виртуалистка парадигмалност в психологията, диалектичен и апоретичен постмодерн и рефлексии върху историята и цивилизациите.

Справката за своите теоретични приноси д-р Лазаров събира в 5 подразделени пункта. Те следват класификацията на неговите публикации, които са типологизирани проблемно-тематично. Приносите са реални. Те артикулират водещите концептуални интуиции и основните теоретични разработености в публикациите. Характерът им е теоретично иновационен и екзистенциално интерпретативен. По линия на теоретизирания от мен

виртуалистки трансцендентализъм с радост констатирам откриващото се общо поле за съвместна работа с колегата.

В материалите по конкурса е приложена справка за забелязаните цитирания на научните трудове на д-р Лазаров. Тя включва два индекса.

В задължителната за всяка рецензия рубрика „критични бележки“ ще отбележа претенцията си за по-последователно осмисляне на кръстовището между дискурсивната (в традицията на Декарт, Кант и Хусерл) строга парадигмалност на феноменологията и размитите (по замисъл и изпълнение) диалогизации на постмодерна. Некохерентно е търсенето на универсална значимост на феноменологията в постмодерен контекст, вкл. на терена на езика. Добре би било да се теоретизира трансцендентността на Другия не само по отношение на Аз-а, но също по отношение, първо, на съществуващото и, второ, на битието. Посоката към другия необходимо изисква трансцендентално посягане към другия с главно „Б“. Вероятно следва да се открие една по-релефна методологизация на херменевтизирането на опита откъм екзистенцията на събитийността. И последно: резигнацията ли е неизбежният изход от захода към другия?

Нямам съвместни публикации с кандидата.

Заключение: като имам предвид иновативните теоретични разработки на д-р Ивайло Илиев Лазаров, тяхната многопластова културна, социална и екзистенциална интерпретативност и неговата успешна и богата преподавателска практика предлагам на уважаемото научно жури категорично да го препоръча на Факултетния съвет на Юридическия факултет на Варненския свободен университет „Черноризец Храбър“ да бъде избран за доцент по философия (философия на културата, политиката, правото и икономиката).

София, 02. 11. 2011 г.

Проф. дфн Валентин Канавров